

הכרעת דין וגזר דין

1. הנקבלת הינה סטודנטית בפקולטה למדעי הרוח בחוג לאנגלית. במסגרת הקורס "תרגיל ניתוח שירה" היה על הנקבלת להגיש עבודת בית. מבדיקת העבודה שהגישה הנקבלת עלה כי זו הועתקה במלואה מעבודה שהוגשה שנה קודם לכן.
2. הקובלת טענה כי במעשים אלו עברה הנקבלת עבירות של הונאה בבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו – עבירה לפי סעיף 29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח). כמו כן, עברה הנקבלת לטענת הקובלת על עבירה של הפרה של הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו, לרבות הוראות בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל פה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
3. הנקבלת הודתה בעובדות ובאשמה.
4. בין הצדדים נתגלתה מחלוקת באשר לעונש הראוי. אביה של הנקבלת ביקש להשתתף בדיון ולשאת דברים, והדיון נדחה על מנת לאפשר זאת. אביה העלה מספר טענות לגבי נסיבות מקילות לטענתו, שצריכות להביא לכך שלא ייגזר על הנקבלת עונש של הרחקה בפועל. הטענה הראשונה הייתה שהנקבלת עברה את העבירה לאחר שכבר החליטה לעזוב את החוג לאנגלית, ולכן להעתקה אין שום השפעה אקדמית והיא נעשתה רק בגלל הלחץ שהופעל עליה על ידי המרצה להגיש את העבודה. הטענה השנייה הייתה שידוע לנקבלת על מקרים רבים של העתקות בפקולטה, בחוג ואף בקורס הזה, ולא ברור מדוע העלו דווקא אותה לועדת המשמעת, ולכן יש כאן פגיעה בעקרון השוויון. האב טען שהסיבה שהעלו דווקא אותה הייתה כי היא בחרה לעזוב את החוג. לבסוף, האב טען כי אם תיגזר עליה הרחקה, היא תיאלץ לחזור לכפר מגוריה למשך תקופת ההרחקה, דבר שבחברה הסגורה בה היא חיה יעורר תהיות ויפגע בה באופן חמור יותר מאשר בסטודנטים האחרים.
5. באשר לטענה הראשונה, אינני רואה את הרלוונטיות שלה לעניין חומרת העונש. אינני מקבל את עמדת הנקבלת שלהונאה לא היו השלכות אקדמיות, שכן למעשה הונאה בעבודה כן היו השלכות אקדמיות: ההונאה יכלה הייתה לאפשר לה לסיים את הקורס. בכל מקרה עבירת ההונאה לא דורשת השלכות אקדמיות, והיא מתגבשת גם אם לנקבלת לא היו כוונות להשלים את לימודיה בחוג. מה גם שבעת ביצוע העבירה, כוונותיה של הנקבלת לעזוב את החוג, ככל שהיו לא כאלו, לא קיבלו ביטוי מעשי.
6. באשר לטענה השנייה, עצם העובדה שיש מקרים אחרים שלא התגלו או לא דווחו אינה מהווה נסיבה מקילה. לצערנו אכיפה היא תמיד סלקטיבית וטענה מסוג זה יכול להעלות כל נקבל או

נאשם, בכל מערכת ענישתית שהיא. השאלה האם הייתה כאן אכיפה שרירותית, כלומר האם יש סיבה מיוחדת מדוע הוגשה קבילה דווקא נגד הנקבלת הזאת. לא השתכנעתי מטענת האב לפיה הסיבה שהוגשה קבילה דווקא נגד בתו נובעת מכך שהיא בחרה לעזוב את החוג. לא ברור לי מדוע שהחוג או המרצה יפעלו בנקמנות שכזאת דווקא לגבי תלמידה שאינה חלק מהחוג עוד, ולא הובאו שום ראיות לתמוך בטענה שהאכיפה הייתה שרירותית.

7. לבסוף, באשר לטענה האחרונה, אין בידי לקבל שהנסיבות החברתיות של הנקבלת שהובאו בפני צרכיות להביא לכך שלא תוטל עליה הרחקה, כפי שדרש האב. עבירת ההונאה היא עבירה חמורה שלפי התקנון, הנושאת בחובה עונש מינימום של שנה הרחקה בפועל. כלל לא ברור לי שהסביבה החברתית בה הנקבל חי הם כשלעצמם יכולים להוות נסיבה מקלה, באותה מידה שקשה לקבל שהם יכולים להוות נסיבה מחמירה. זאת ועוד, אפילו אם הסביבה החברתית הייתה נסיבה מקלה, היא לא יכלה להצדיק ויתור כליל על עונש ההרחקה, כפי שדרש האב. מצב כזה היה יוצר אפליה בלתי נסבלת לדעתי בין נקבלים. כפי שניתן לראות ממקרים אחרים, אפילו כאשר לנקבל יש נסיבות מקילות משמעותיות ביותר, הדבר מביא להפחתה בלבד של עונש ההרחקה בפועל ולא לביטולו, וגם אז הפחתה זאת נעשית באמצעות המרה לעבודות שירות.

8. לסיכום, לא התרשמתי שלנקבלת יש נסיבות מקילות המצדיקות הפחתה מהעונש המקובל בעבירות אלו, וגם אם הייתי מקבל את טענותיו של האב, לא היו בטענות אלו להביא לביטול עונש ההרחקה כליל, כפי שטען האב.

9. לאור כך, אני גוזר על הנקבלת את העונש הבא:

- הרחקה בפועל לשני סמסטרים (סמסטר ב' תשע"ה + סמסטר א' תשע"ו).
- פסילת הקורס נשוא הקובלנות.
- הרחקה ע"ת של שנה למשך שנתיים מיום חזרת הנקבלת ללימודים.

10. ניתן ביום _____ בהיעדר הצדדים. יפורסם ללא שם הנקבלת.

ד"ר עמית פונדיק
סגן ממונה על המשמעת